

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 78.448 van 28 januari 1999  
in de zaak A. 80.306/VII-17.139.**

In zake : de n.v. CONDOR OIL,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat B. ROELANDTS,  
kantoor houdende te GENT,  
Visserij 157 A

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de  
Vlaamse regering,  
dat woonplaats kiest bij  
Advocaat J. NIJS,  
kantoor houdende te DENDERMONDE,  
Noordlaan 81.

-----  
**DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. CONDOR OIL op 17 september 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 22 juli 1998 waarbij haar beroep aangetekend tegen de beslissing van 5 februari 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen, houdende weigering van de vergunning aan de verzoekende partij om een brandstoffenoverslagplaats, gelegen te 9150 Kruibeke, Scheldelei 3, verder te exploiteren, ongegrond wordt verklaard;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. PROV00ST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 december 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 januari 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. DE SMEDT die, loco Advocaat B. ROELANDTS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. PROV00ST, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij exploiteert een opslag- en overslagplaats voor vloeibare brandstoffen in Kruibeke.

De inrichting is gelegen aan de oever van de Schelde in natuurgebied volgens het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren, vastgesteld bij koninklijk besluit

van 7 november 1978. De aanvoer gebeurt per binnenschip.

Er bestaat voor de locatie geen gemeentelijk plan van aanleg, maar de verzoekende partij benadrukt dat er een "BPA - zonevreemde bedrijven" wordt voorbereid.

1.2. Op 20 september 1968 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een exploitatievergunning aan Omer DE KEULENAERE, voor een termijn van dertig jaar.

In het besluit is volgende overweging terug te vinden :

"Overwegende dat het plan van het ontworpen natuur- en Scheldepark naar hetwelk het ingediend bezwaar verwijst, geen definitief karakter heeft; dat de aard van de inrichting een dergelijke ligging langs de Schelde vereist".

Op 20 juni 1971, 26 januari 1973, 17 augustus 1973 en 28 juni 1974 verleent de bestendige deputatie vergunningen voor de uitbreiding van de basisvergunning.

1.3. De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat zij in 1997 het overslagbedrijf van Omer DE KEULENAERE heeft overgenomen en dat op 8 oktober 1997 de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen akte van de melding van deze overname heeft genomen.

1.4. De verzoekende partij dient in 1997 een milieuvergunningsaanvraag in ter hernieuwing van de aflopende vergunning, voor de opslag van zowat 7.800.000 liter vloeibare brandstoffen.

De partijen zijn het niet eens over de datum van de aanvraag : volgens de verzoekende partij was dat 19 september 1997, volgens de verwerende partij was het

13 oktober 1997. Geen van beide partijen legt terzake enig stuk voor.

Tijdens het openbaar onderzoek worden geen bezwaren ingediend.

1.5. Op 5 februari 1998 weigert de bestendige deputatie de hernieuwing van de vergunning, omwille van de planologische onverenigbaarheid.

1.6. De verzoekende partij tekent tegen die beslissing administratief beroep aan.

1.7. Na het inwinnen van de nodige adviezen wordt op 22 juli 1998 de bestreden beslissing genomen : de vergunning wordt geweigerd om reden van de onverenigbaarheid met het gewestplan;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij het eerste middel als volgt verwoordt :

"Eerste middel,  
met toepassing van artikel 159 van de Gecoördineerde Grondwet aangevoerd tegen het bij K.B. van 7 november 1978 goedgekeurd gewestplan 'Sint-Niklaas - Lokeren' en genomen uit de schending van artikel 1, 2° lid en artikel 10, 1° van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 iuncto een dwaling omtrent de feiten,

doordat de Vlaamse Minister in het bestreden besluit dd. 22 juli 1998 de milieuvergunning weigert op basis van de hiernavolgende overwegingen :

'Overwegende dat de inrichting niet verenigbaar is met de voor het terrein geldende planologische voorschriften, dat geen afwijking mogelijk is van het gewestplan overeenkomstig artikel 43, §§ 6, 7 en 8 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996; dat de Vlaamse regering immers bij besluit van 29 september 1993 overeenkomstig artikel 43, §§ 10 en 11 van dit decreet de categorieën van bedrijven en de gebieden van de gewestplannen heeft bepaald waar de afwijkingsbepalingen van artikel 43, §§ 6, 7 en 8 niet kunnen worden toegepast; dat deze gebieden onder meer de groengebieden zijn;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten derhalve gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, onverenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften; (...)

Overwegende dat de aanspraken en bezwaren aangehaald door de beroepindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd : deze inrichting is onverenigbaar met de huidige bestemming als natuurgebied; zolang deze bestemming niet is gewijzigd, kan geen vergunning worden verleend;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat de gevraagde vergunning te weigeren om stedenbouwkundige redenen',

en doordat alle exploitatievergunningen tussen 1968 en 1974 aan de voormalige exploitant van het brandstoffenoverslagbedrijf van de n.v. CONDOR OIL werden verleend en de huidige bedrijfsexploitatie in niets verschilt van deze anno 1974,

en doordat de bestaande bedrijfslocatie, met een oppervlakte van ca 9.000 m<sup>2</sup>, in 1978 - kort nadat alle vergunningen werden verleend - door de goedkeuring van het gewestplan Sint-Niklaas - Lokeren, gelijktijdig met het aanpalende groene gebied, als natuurgebied werd ingekleurd,

terwijl artikel 1, 2° lid van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening (hierna : het Stedenbouwdecreet) bepaalt dat de ordening van de gebieden niet alleen gebeurt vanuit esthetisch oogpunt en met het doel het natuurschoon van het Vlaams Gewest (voorheen 's lands natuurschoon) te bewaren, maar ook vanuit economisch en sociaal oogpunt en ieder orderingsbesluit deze drie doeleinden gelijktijdig en op harmonieuze wijze moet benaarstigen, uitgaande van de reële toestand en de redelijke realiseerbare mogelijkheden in de toekomst,

en terwijl artikel 10, 1° van het Stedenbouwdecreet bepaalt dat het gewestplan de aanduiding van de bestaande toestand moet bevatten, en de term 'bestaande toestand', bij gebrek aan definiëring in het decreet zelf, in zijn spraakgebruikelijke betekenis moet worden opgevat, hetgeen in elk geval impliceert :

1° dat de bestaande 'feitelijk toestand' op het gewestplan moet worden aangeduid (R.v.St., nr. 13.375, 27 november 1970);

2° dat het plan een grafische voorstelling moet bevatten van de bestemming die het te ordenen gebied gekregen heeft, in de staat waarin het zich voordoet op het tijdstip waarop het plan voorlopig wordt aanvaard (R.v.St., nr. 15.343, 8 juni 1972);

3° dat die gegevens die bijdragen tot een goed begrip en een juiste beoordeling van de intenties en de voorstellen van de auteurs van het plan aangaande de bestemming en de ordening van de verschillende delen van het gebied - opdat de bevoegde overheid zich bij de vaststelling en de goedkeuring van het plan zich erover met kennis van zaken kan uitspreken - als onontbeerlijk moeten worden beschouwd;

4° dat van zodra de bestaande toestand dermate incorrect, onvolledig of onjuist is weergegeven, opdat de overheid erdoor in dwaling is kunnen komen, niet aan 'de wet' voldaan is (R.v.St., nr. 12.161, 17 januari 1967)

zodat de overheid er bij de opmaak van het gewestplan in redelijkheid niet kan aan gedacht hebben de brandstoffenoverslagplaats van de n.v. CONDOR OIL (tot 1997 van de Heer DE KEULENAER) - temeer gelet op de grotendeels verharde bodem, het aantal bouwwerken, de aangelegde toegangsweg en vooral het puur industriële karakter van de exploitatie (zie foto's) - voortaan tot natuurgebied te bestemmen; deze stedenbouwkundige bestemming enkel in het gewestplan kon worden ingeschreven ingevolge een kennelijk verkeerde conceptie van de bestaande feitelijke toestand; en de overheid bovendien is voorbijgegaan aan het sociaal en economisch oogmerk van een goede ruimtelijke ordening, als vereist door artikel 1 van het Stedenbouwdecreet,

en zodat met het bij K.B. van 7 november 1978 goedgekeurd gewestplan 'Sint-Niklaas - Lokeren' bij de beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag van verzoekster geen rekening kan worden gehouden; dit K.B. met toepassing van artikel 159 van de Gecoördineerde Grondwet buiten toepassing dient te worden gelaten; en het bestreden ministerieel besluit dd. 22 juli 1998, dat exclusief steunt op het onwettige gewestplan, eveneens door een onwettigheid is aangetast";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota volgend verweer aanbrengt :

"In talrijke arresten (o.m. VANDEN BULCKE, nr. 21.236; Consoorten VANDEN BULCKE nrs. 21.237 en 21.238; VANDEN BULCKE - HOSTENS nr. 21.239; Consoorten VANDEN BULCKE nr. 21.240 allen van 11.6.1981 en gemeente Koksijde nr. 23.328 dd. 2.6.1983) heeft de Raad van State geoordeeld dat het gewestplan niet tot stand is gekomen met miskenning van artikel 12, 1° van de wet van 29 maart 1962 (thans artikel 10, 1° van het decreet ruimtelijke ordening) wanneer de plannen en de kaarten van de bestaande toestand die deel uitmaakten van het voorlopig vastgesteld ontwerp-gewestplan gedurende de ganse duur van het openbaar onderzoek in het gemeentehuis ter inzage van het publiek hebben gelegen en de plannen en kaarten met de bestaande toestand, die deel uitmaakten van het gewestplan, in hetzelfde gemeentehuis ter inzage van eenieder lagen en wanneer bovendien het gedrukte ontwerp-gewestplan en de bestemmingsplannen en de kaarten bevatte met de bestaande juridische toestand.

In casu blijkt niet, althans wordt dit door verzoekster niet aangetoond, dat aan voormelde verplichtingen bij de opmaak van het plan niet werd voldaan en evenmin blijkt dat de plannen en de kaarten met de bestaande toestand niet naar behoren de feitelijke situatie op het ogenblik van het vaststellen van het ontwerp-gewestplan zouden weergeven. Het behoort nochtans verzoekster toe haar beweringen te staven, minstens en in voldoende mate aannemelijk te maken.

Bij de vaststelling van een gewestplan kan de Koning om aan een perceel de bestemming 'natuurgebied' te geven steunen op het advies van de regionale commissie van advies. Terzake voert de verzoekende partij geen gegevens aan waaruit zou blijken dat vooreerst de regionale commissie van advies en nadien de Koning, buiten het hun door de wet toegekende appreciatierecht zouden zijn getreden bij het vaststellen van de bestemming van het kwestieuze perceel (zie onder meer de arresten CAILLIAU, nrs. 22.324 en 22.325 en VANDEN BOSSCHE nr. 22.326 allen van 10.6.1982; HANSEUX nr. 22.391 dd. 29.6.1982).

Bovendien blijkt uit de bestemmingsplannen van het thans bestreden gewestplan 'Sint-Niklaas - Lokeren' dat de kwestieuze gronden waarop het brandstoffenoverslagstation is ingeplant deel uitmaken van grotere gehelen van niet bebouwde groengebieden en van polders gelegen langsheen de Schelde en die door het gewestplan eveneens als natuurgebied zijn bestemd.

De kwestieuze percelen mogen voor de beoordeling van hun bestemming als natuurgebied derhalve niet op

zichzelf, geïsoleerd van de omgevende en erop aansluitende gronden beoordeeld worden doch wel als een onderdeel van grotere homogene gebieden waartoe zij behoren.

De omstandigheid dat een groot deel van de bodem verhard is, de aanwezigheid van een aantal bouwwerken en de aangelegde toegangsweg toont niet aan, mede gelet op het vorenstaande, dat de bestemming natuurgebied voor deze gronden in redelijkheid niet kan worden verwezenlijkt, met andere woorden dat de overheid bij de opmaak van het gewestplan aan die gronden een bestemming zou hebben gegeven die kennelijk (de overheid bezit immers een ruim appreciatierecht) strijdt met de bestaande feitelijke toestand en buiten de haar door de wet toegekende beoordelingsbevoegdheid zou zijn getreden (zie Raad van State, DE CLIPPELE nr. 36.859 dd. 25.4.1991)";

2.1.3.1. Overwegende dat in de door de verzoekende partij gegeven uiteenzetting volgende argumenten kunnen worden ontwaard waaruit de onwettigheid van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 7 november 1978 zou moeten blijken :

- 1° "de overheid (...) is voorbijgegaan aan het sociaal en economisch oogmerk van een goede ruimtelijke ordening, als vereist door artikel 1 van het Stedenbouwdecreet" (eerste onderdeel);
- 2° het gewestplan bevat niet de correcte aanduiding van de bestaande toestand;

2.1.3.2. Overwegende dat de verzoekende partij louter suggereert dat het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren niet de correcte aanduiding van de bestaande toestand van de betrokken inrichting bevat; dat geen concreet gegeven wordt aangebracht waaruit zou blijken dat de plans en kaarten met de bestaande toestand die deel uitmaken van dat gewestplan, niet naar behoren de feitelijke situatie zouden weergeven; dat het eerste onderdeel niet ernstig is;

2.1.3.3. Overwegende dat de grief "dat de overheid (...) is voorbijgegaan aan het sociaal en economisch

oogmerk van een goede ruimtelijke ordening als vereist door artikel 1 van het Stedenbouwdecreet" dermate vaag is dat op grond daarvan niet kan worden aangenomen dat de overheid in haar beleidsbeoordeling de grenzen van de redelijkheid heeft overschreden; dat het enkele gegeven dat op de betrokken percelen een brandstoffenoverslagplaats was gevestigd niet tot die conclusie kan nopen; dat het tweede onderdeel evenmin ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij het tweede middel als volgt verwoordt :

"Tweede middel

met toepassing van artikel 159 van de Gecoördineerde Grondwet aangevoerd tegen het bij K.B. van 7 november 1978 goedgekeurd gewestplan 'Sint-Niklaas - Lokeren' en genomen uit de schending van artikel 13.4.3.1 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, inzonderheid wegens de miskennis van het begrip 'natuurgebied' iuncto de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek uit de schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel,

doordat het bestreden besluit steunt op het gewestplan Sint-Niklaas - Lokeren, dat de betrokken exploitatie aan de Scheldelei 2 te Kruibeke op 7 november 1978 heeft bestemd tot natuurgebied,

terwijl artikel 13.4.3.1 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen bepaalt :

'De natuurgebieden omvatten de bossen, wouden, venen, heiden, moerassen, duinen, rotsen, aanslibbingen, stranden en andere dergelijke gebieden'

en terwijl deze bepaling een exemplatieve opsomming van de diverse vormen van natuurgebieden inhoudt (R.v.St., nr. 23.332 en 23.333 van 7 juni 1983), doch geenszins impliceert dat om het even welk gebied tot natuurgebied kan worden bestemd, nu :

1° het gebruik van de termen 'en andere dergelijke gebieden' in plaats van termen als 'en andere' of 'enzovoort' of 'zoals' erop wijst dat de wetgever enkel die gebieden heeft beoogt die enigerleimate met de opgesomde gebieden te vergelijken zijn omwille van hun bijzondere biotopische of morfologische hoedanigheden,

2° in de ministeriële omzendbrief dd. 3 augustus 1979 (op de hierna geciteerde eerste alinea na woordelijk

overgenomen in de omzendbrief van 8 juli 1997, B.S., 23 augustus 1997) volgende - overigens niet bindende - toelichting of interpretatie werd gegeven aan het begrip natuurgebied :

'De natuurgebieden hebben een natuurwetenschappelijke waarde. Uiteraard zijn zij niet in de eerste plaats afgestemd op de land- of bosbouwproductie, hoewel de voortzetting van deze activiteiten er wenselijk kan zijn.

In de natuurgebieden worden onder meer gerangschikt bossen, heiden, aanslibbingen, vennen, venen, moerassen, duinen, rotsen, stranden, ...

Het zijn gebieden die een functie vervullen als merkwaardige biotoop met typische flora en/of fauna waarin minder algemeen verspreide elementen voorkomen. Ze kunnen eventueel een belangrijke waarde bezitten als landschapselement. Daarom worden als natuurgebieden hoofdzakelijk gerangschikt :

- bossen met voldoende grote oppervlakte en met vrij geringe menselijke beïnvloeding, vooral wat de samenstelling van bestanden betreft, die de natuurlijke vegetatie benaderen;
- gerijpte, oude, niet of weinig verontreinigde, natuurlijk kronkelende beken en rivieren en de omgevende natte tot zeer natte gronden waarop nog restanten van het vroeger halfnatuurlijke landschap te vinden zijn;
- niet te zeer gestoorde duin- en heidegebieden, kruidenrijke hooilanden (voornamelijk bloemplanten, geen grassen en geen vlinderbloemigen);
- door de mens aangelegde terreinen of elementen waar echter duidelijk grote ecologische rijping en gaafheid opvalt als onder andere oude forten, gerijpte oude klei- en zandgroeven.

Sommige akker- en weilanden die functioneel en morfologisch met de natuurgebieden verbonden zijn en beperkt zijn in oppervlakte kunnen ook in natuurgebieden worden opgenomen. De voortzetting van de landbouwactiviteit in die gebieden is gewenst'

3° in het Van Dale-woordenboek (Groot Woordenboek der Nederlandse Taal, 1995, 1907) het natuurgebied omschreven wordt als het 'gebied dat waarde heeft uit oogpunt van natuurschoon of natuurleven'.

en terwijl de overheid bijgevolg bezwaarlijk kon aannemen dat het bestaande industriële complex omwille van een functie 'als merkwaardige biotoop met typische flora en/of fauna waarin minder algemeen verspreide elementen voorkomen' of omwille haar 'natuurschoon of natuurleven' als natuurgebied kon worden ingekleurd en deze locatie in alle redelijkheid ook niet echt tot natuurgebied kon worden 'hersteld' zoals artikel 13.4.3 van het K.B. van 28 december 1972 bepaalt, nu :



- 1° het bedrijf reeds meer dan 10 jaar op deze plaats aanwezig was,
- 2° een exploitatievergunning voor een termijn van 30 jaar werd afgegeven,
- 3° er tijdens de opmaakperiode van het gewestplan vier aanzienlijke uitbreidingen werden vergund (stuk 4),
- 4° uit de overgelegde foto's blijkt dat het bedrijfsterrein een louter industrieel karakter heeft en het karakter van de onmiddellijke omgeving van de bedrijfslocatie van de n.v. CONDOR OIL weinig uitstaans heeft met een natuurgebied (stuk 14),
- 5° dit zogenaamde natuurgebied recent nog 'verstoord' werd door de aanleg van een waterstof- en zuurstofleiding en twee gasleidingen van DISTRIGAS (M.B. 040394 waarbij vergunning wordt gegeven aan de n.v. CORENOX en de n.v. HYDORWAL te Luik)

en terwijl de overheid dit nadien klaarblijkelijk begrepen heeft, nu zij reeds verregaande voorbereidingen heeft getroffen om een sectoraal B.P.A. voor zonevreemde bedrijven aan te nemen, en zij verklaarde de n.v. CONDOR OIL in dit B.P.A. op te nemen 'teneinde de toekomst van het bedrijf te kunnen verzekeren' (zie stuk 15) en hiermee, zij het impliciet, bevestigde dat de bestemming die men destijds aan de brandstoffenoverslagplaats heeft gegeven onjuist was, minstens achterhaald is;

zodat door in 1977 het bedrijfsterrein tot natuurgebied te 'promoveren', de overheid in elk geval kennelijk haar appreciatierecht te buiten is gegaan en ze tot een onzorgvuldige en volstrekt onredelijke - want niet begrijpelijke - beslissing is gekomen, die met de normale inhoud van het door artikel 13.4.3.1 van het K.B. van 28 december 1972 gebruikte terminologie geen uitstaans heeft (vgl. R.v.St., nr. 36.859, 25 april 1991),

en zodat met het bij K.B. van 7 november 1978 goedgekeurd gewestplan 'Sint-Niklaas - Lokeren' bij de beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag van verzoekster geen rekening kan worden gehouden; dit K.B. met toepassing van artikel 159 van de Gecoördineerde Grondwet buiten toepassing dient te worden gelaten; en het bestreden ministerieel besluit dd. 22 juli 1998, dat exclusief steunt op het onwettige gewestplan, eveneens door een onwettigheid is aangetast";

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij op dat middel als volgt antwoordt :

"2.1. In het tweede aangevoerde middel acht de verzoekende partij het koninklijk besluit dd. 7 november 1978 houdende vaststelling van het gewestplan 'Sint-Niklaas - Lokeren' onwettig wegens schending van artikel 13.4.3.1. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, inzonderheid wegens miskennen van het begrip 'natuurgebied' juncto de schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel. Als gevolg van deze vaststelling diende, aldus verzoekster, de overheid die over de milieuvergunningsaanvraag had te oordelen het gewestplan buiten toepassing te laten zodat het bestreden besluit waarbij de milieuvergunningsaanvraag werd geweigerd, onder verwijzing naar de bepalingen van het onwettig gewestplan, zelf door onwettigheid is aangetast.

Verzoekster argumenteert dat het 'bestaande industriële complex' door de overheid bij de opmaak van het gewestplan niet als natuurgebied kan bestemd worden nu het bezwaarlijk als 'merkwaardige biotoop met typische flora en/of fauna waarin minder algemeen verspreide elementen voorkomen' of omwille van haar 'natuurschoon of natuurleven' kan aangemerkt worden en nu dit gebied (locatie) in alle redelijkheid ook niet echt tot natuurgebied kan worden hersteld nu het bedrijf op het ogenblik van de vaststelling van het ontwerp-gewestplan aldaar reeds circa 10 jaar aanwezig was, een exploitatievergunning voor een termijn van 30 jaar werd afgegeven, tijdens de opmaakperiode van het gewestplan aanzienlijk werd uitgebreid, een uitgesproken industrieel karakter heeft alsook de onmiddellijke omgeving er recent nog verstoord werd door de aanleg van waterstof-, zuurstof- en gasleidingen.

2.2.

Zoals reeds supra uiteengezet in de opmerkingen op het eerste middel mag het betrokken gebied met een oppervlakte van minder dan één hectare bij de beoordeling van de bestemming tot natuurgebied niet als een afzonderlijk geïsoleerd gebied bekeken worden doch wel als behorend tot een veel groter geheel van een groengebied bestaande uit landschappelijk waardevolle agrarische gebieden en natuurgebieden die zich situeren langsheen de linkeroever van de Schelde en samen een poldergebied met een oppervlakte van vele tientallen hectaren vormen.

De aanwezigheid van enkele gebouwen en infrastructuur alsmede de verleende exploitatievergunningen staan er niet aan in de weg dat de overheid bij de bestemming van het betrokken gebied hiermee noodzakelijk dient rekening te houden. Immers geen enkele bepaling van het decreet ruimtelijke ordening legt op dat de in het gewestplan vastgestelde bestemming dient overeen te stemmen met de bestaande toestand (zie onder meer Raad van State, nr. 50.566, dd.

1.12.1994). Het volstaat dat de overheid het ruim appreciatierecht waarover zij onmiskenbaar beschikt niet op kennelijk onredelijke wijze heeft uitgeoefend daarbij niet alleen in acht nemend de bestaande brandstoffenoverslagplaats doch vooral en hoofdzakelijk met oog voor de ordening van het volledig gebied.

Wanneer derhalve de verzoekende partij aanvoert dat de overheid bij de opmaak van het gewestplan de bestaande feitelijke en juridische situatie verkeerd heeft beoordeeld zal zij dienen aan te tonen dat de bevoegde overheid bij het bestreden besluit tot vaststelling van het gewestplan zou zijn misleid door geen rekening te houden met de bestaande toestand en de verleende exploitatievergunningen (zie onder meer Raad van State, nr. 45.836 dd. 27.1.1994).

In acht genomen de bestaande toestand op het ogenblik van de vaststelling van het ontwerp gewestplan - een zeer groot groengebied met typische fauna en flora en een onmiskenbare ecologische waarde - is het vanwege de overheid niet onredelijk geweest om de betrokken percelen, waarop verzoeksters inrichting ingeplant is, als natuurgebied te bestemmen met het oog op het behoud, de bescherming doch evenzeer het herstel van het natuurlijk milieu";

2.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar betoog er aan voorbijgaat dat een gewestplan geen bevestiging van bestaande toestanden is, maar een instrument om de ruimtelijke ordening voor de toekomst vast te stellen; dat het gewestplan dus ook toekomstgerichte bestemmingen kan vastleggen; dat dienvolgens het betoog van de verzoekende partij dat de percelen waarop de brandstoffenoverslagplaats is gevestigd niet in een natuurgebied konden worden gelegd, gelet op het industrieel karakter ervan en gelet op de in het verleden verleende exploitatievergunningen, niet lijkt op te gaan; dat, prima facie, de verwerende partij terecht doet gelden dat voor de beoordeling van hun bestemming als natuurgebied de betrokken percelen niet kunnen worden geïsoleerd van de grotere homogene gebieden waartoe zij behoren en die in hun totaliteit tot natuurgebied zijn bestemd; dat de bewering dat het natuurgebied "recent nog verstoord werd door de aanleg van een waterstof- en zuurstofleiding en twee gasleidingen" losstaat van de vraag naar de wettigheid van het

gewestplan; dat, tenslotte, het gegeven dat de gemeente de intentie zou hebben "een sectoraal B.P.A. voor zonevreemde bedrijven" op te stellen, geen bevestiging lijkt in te houden, zoals de verzoekende partij wil doen geloven, van haar argument "dat de bestemming die men destijds aan de brandstoffenoverslagplaats heeft gegeven onjuist was"; dat het middel niet ernstig is;

2.3. Overwegende dat niet voldaan is aan de eerste voorwaarde opgelegd door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

#### **B E S L U I T :**

##### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

##### **Artikel 2.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzing, op achtentwintig januari 1900 negenenne-  
gentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,  
A. WIJNANTS,

kamervoorzitter,  
griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. WIJNANTS.**

**M.-R. BRACKE.**